

Republiken s President s
framställning till Ålands landsting angående
lagen den 26 oktober 1972 om godkännande
av vissa bestämmelser i överenskommelsen
mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige
om person- och godsbefordran på väg.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen
för Åland den 28 december 1951 bör landstinget ge sitt
bifall till lag, genom vilken fördrag med främmande
makt bringas i kraft inom landskapet Åland, för så vitt
i fördraget ingår bestämmelser, som innebär upphävande
eller ändring av eller avvikelser från stadganden i själv-
styrelselagen. I anseende härtill och då ovannämnda avtal
för Finlands del även gäller motorfordon, angående vilka
angelägenheter Landstinget jämlikt 13 § 1 mom. 17 punkten
självstyrelselagen tillkommer lagstiftningsbehörighet i
landskapet, erfordras Landstingets bifall till ifrågavarande
lags ikraftträdande i landskapet.

Med bifogande av regeringens proposition, som jämväl
innehåller texten till förenämnda avtal, föreslås
att Ålands landsting måtte
ge sitt bifall till den i
propositionen ingående lagens,
vilken givits den 26 okto-
ber 1972, ikraftträdande i
landskapet Åland till de
delar sagda avtal innebär

avvikelse från självstyrelse-
lagen.

Helsingfors den 12 januari 1973.

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

M. K.

Justitieminister

Matti Louekoski

Matti Louekoski

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om person- och godsbefordran på väg.

Då internationella landsvägstransporter fortgående får allt större betydelse har Finland i syfte att underlätta denna trafik vinnlagt sig om att ingå överenskommelser med så många sådana länder som möjligt, i fråga om vilka behov av transporter föreligger. Såsom den första av dylika överenskommelser undertecknades 5.11.1958 en överenskommelse mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om person- och godsbefordran på väg (Fördr.ser. 1/59). Sedermera har överenskommelser om internationell landsvägstrafik ingåtts med Frankrike (Fördr.ser. 23/68, kompletterad genom notväxling, Fördr.ser. 40/69), med Ungern (Fördr.ser. 26/68), med Rumänien (Fördr.ser. 55/68), med Sovjetunionen (Fördr.ser. 19/69), med Belgien (Fördr.ser. 10/69), med Polen (Fördr.ser. 18/70, kompletterad genom notväxling, Fördr.ser. 10/71), med Bulgarien (Fördr.ser. 59/70), med Tjeckoslovakien (Fördr.ser. 61/70) samt med Nederländerna (Fördr.ser. 47/71). Också med Italien har enighet nåtts om avtalstexten, som har paraferats.

Ovan nämnda år 1958 ingångna nordiska överenskommelse om vägtransporter gällde i nästan 10 år innan man ansåg den till vissa delar föråldrad och i behov av modernisering. I detta syfte kallade Norges kommunikationsdepartement i december 1967 representanter för motsvarande ministerier i Finland, Danmark och Sverige till rådplägnings om förnyande och förenklande av överenskommelsen. Såsom ett resultat av underhandlingarna, som fördes turvis i de olika länderna, tillkom en överenskommelse om person- och godstrafik på väg, vilken undertecknades i Oslo den 3 maj 1971.

Genom bestämmelserna i 1958 års överenskommelse om vägtransporter skapades förutsättningar för utvecklingen av en fri person- och godstransport de nordiska länderna emel-

lan. De enhetliga nordiska bestämmelserna angående busstrafiken har varit ägnade att främja även den internationella turismen. 1971 års överenskommelse om person- och godsbefordran på väg skapar klarare riktlinjer än tidigare för utvecklandet av busstrafiken mellan fördragsstaterna. Trafikministeriets vägtrafikavdelning, som sedan början av år 1969 har fört statistik över trafiken till olika länder, har för busstrafikens del konstaterat, att det sammanlagda antalet gränsöverskridningar under år 1970 var 14 352. Om trafiken över Vaalimaa samt de direkta färjeförbindelserna till Tyskland borträknas, omfattade trafiken mellan de nordiska länderna under nämnda år 10 132 gränsöverskridningar. Detta utgör 65 % av det totala antalet gränsöverskridningar i busstrafiken.

I trafiken med lastbilar har varutransporterna ökat jämsides med den internationella handelns utveckling och strukturförändringar. Medan antalet gränsöverskridningar i lastbilstrafiken år 1970 var 79 826 enligt trafikministeriets nämnda statistik, utgjorde andelen av den till de nordiska länderna riktade trafiken 68 330 gränsöverskridningar, vilket visar, att trafiken också i fråga om varutransporterna med lastbil till största delen varit riktad till de nordiska länderna.

Innehållet i den nya överenskommelsen mellan de nordiska länderna om person- och godsbefordran på väg är i huvudsak följande. Enligt artikel 1 i överenskommelsen gäller denna befordran av personer i motorfordon och transport av gods i motorfordon med eller utan släpfordon till, från eller genom annan fördragsstat. Trafikidkare, som i registreringsstaten är berättigad att utföra i artikel 1 avsedd personbefordran, får i enlighet med artikel 2 i överenskommelsen utan ytterligare tillstånd från de andra staterna utföra befordran till, från eller genom de andra fördragsstaterna, då samma personer befordras med samma fordon

från en stat till en annan utan att passagerare tas upp eller sättes av under resan, då personer befordras från den stat där fordonet är registrerat till annan fördragsstat, och fordonet återvänder till registreringsstaten utan passagerare, samt då fartygs eller luftfartygs besättning befordras till en sjö- eller lufthamn i annan fördragsstat och sådan besättning på återfärden medtas till registreringsstaten.

Enligt artikel 3 i överenskommelsen erfordras för andra former av personbefordran tillstånd från den eller de fördragsstater till eller från vilka befordran är avsedd att utföras. Denna artikels 2 punkt gäller förfarandet i fråga om ansökan om dylikt tillstånd. I punkt 3 föreskrives, att då befordran sker endast i transit genom en annan fördragsstat utan att passagerare tas upp eller sättes av på dess område, erfordras icke dylikt tillstånd. Den transiterade staten skall dock underrättas om innehållet i tillstånd som meddelats enligt punkt 1 i denna artikel. Enligt artikel 4 i överenskommelsen erfordras för godstrafik tillstånd från den eller de fördragsstater till eller från vilka transporten utföres. Enligt artikel 5 i överenskommelsen berättigar av registreringslandets myndigheter utfärdat trafiktillstånd till utförande av godstransport, med undantag av godslinjetrafik, i de nordiska länderna. Jämlikt internationell praxis tillåts likväl icke transporter mellan två orter inom annan fördragsstat, och i fråga om tredje stats transporter gäller vad om dem är överenskommet fördragsstaterna emellan.

Allmänna bestämmelser ingår i artiklarna 6, 7, 8 och 9 av överenskommelsen. I denna överenskommelse avsett trafiktillstånd skall enligt punkt 1 i artikel 6 medföras i fordonet och företes på begäran av vederbörande myndighet. Enligt punkt 2 i samma artikel kan fördragsstaterna göra undantag från tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel, om de därom har ingått en överenskommelse på basen av internationellt antagna normer. I artikel 7 föreskrives, att trafikidkare som har underlåtit att iakttaga bestämmelserna i denna överenskommelse, kan förbjudas att utöva trafik i någon av fördragsstaterna. Sådant förbud kan meddelas för viss tid eller tills vidare och omfatta visst slags eller all trafik. Om dylikt förbud skall i enlighet med punkt 2 i denna artikel underrättelse snarast lämnas vederbö-

rande myndighet i den stat där fordonet är registrerat.

Artikel 8 innehåller bestämmelser angående överenskommelsens ikraftträdande och i den föreskrives även, att överenskommelsen upphäver ovan nämnda överenskommelse av år 1958 mellan de nordiska länderna om vägtransporter. För Danmarks, Norges och Sveriges del trädde överenskommelsen i kraft 90 dagar efter undertecknandet, och för Finlands del träder den i kraft 30 dagar efter det att Finlands regering har meddelat de andra fördragsstaterna, att de enligt Finlands konstitution erforderliga förutsättningarna för överenskommelsens ikraftträdande har blivit uppfyllda. Överenskommelsen gäller tills vidare. Varje fördragsslutande stat kan i enlighet med artikel 9 uppsäga överenskommelsen genom meddelande härom senast den 30 juni till norska utrikesrepartementet, varvid uppsägningen träder i kraft den 1 januari påföljande år.

Finland har under de senaste åren framgångsrikt ökat sin handel med de övriga nordiska länderna, och framför allt har Sveriges andel av vår utrikeshandel blivit betydande. En förutsättning för en fortgående utveckling av vår utrikeshandel är, att man på ett smidigt och ändamålsenligt sätt mellan de nordiska länderna kan sköta också landsvägsförbindelserna, vilka visat sig såväl förmånliga som konkurrenskraftiga. Överenskommelsen mellan de nordiska länderna om person- och godsbefordran på väg, som har förnyats så att de motsvarar nutida trafikförhållanden och den internationella utvecklingen på området, utgör en viktig faktor då det gäller att trygga vidareutvecklingen av person- och godstrafiken de nordiska länderna emellan.

Med stöd av vad ovan anförts föreslås i enlighet med 33 § regeringsformen,

att riksdagen måtte godkänna de bestämmelser i överenskommelsen mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om person- och godsbefordran på väg, vilka kräver riksdagens samtycke.

Emedan ifrågavarande överenskommelse innehåller bestämmelser, vilka hör till lagstiftningens område, förelägges Riksdagen samtidigt till antagande följande lagförslag:

Lag

om godkännade av vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om person- och godsbefordran på väg.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Bestämmelserna i den i Oslo den 3 maj 1971 mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige ingångna överenskommelsen om person- och godsbefordran på väg är, försåvitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft såsom därom avtalats.

Närmare bestämmelser om verkställighet och tillämpning av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

Helsingfors den 19 maj 1972.

Republikens President

Minister för utrikesärendena

ÖVERENSKOMMELSE

mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge
om person- och godsbefordran på väg

Regeringarna i Sverige, Danmark, Finland
och Norge har överenskommit om följande:

Överenskommelsens omfattning

Artikel 1

Denna överenskommelse gäller för följande
vägtransporter med motorfordon, registrerat
i en av fördragsstaterna (registreringsstaten),
till, från eller genom annan fördragsstat:

a) befordran av personer i motorfordon,
som är inrättat för befordran av fler än åtta
personer utöver föraren (buss);

b) transport av gods i motorfordon med
eller utan släpfordon, då den tillåtna samman-
lagda totalvikten överstiger sex ton.

Personbefordran

Artikel 2

Trafikutöware, som i registreringsstaten är
berättigad att utföra personbefordran varom
talas i artikel 1, äger utan ytterligare tillstånd
från de andra staterna utföra befordran till,
från eller genom de andra fördragsstaterna i
de fall då

a) samma personer befordras med samma
fordon från den stat där fordonet är registre-
rat och åter utan att passagerare tas upp eller
sättes av under vägen;

b) personer befordras från den stat där for-
donet är registrerat till annan fördragsstat, och
fordonet återvänder till registreringsstaten utan
passagerare;

c) i anslutning till befordran av fartygs
eller luftfartygs besättning till en sjö- eller
lufthamn i annan fördragsstat, sådan besät-
ning på återfärden medtas till registrerings-
staten.

Artikel 3

1. För andra former av personbefordran er-
fordras tillstånd från den eller de fördragssta-
ter till eller från vilka befordringen utföres.

ÖVERENSKOMST

mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige
om person- og godskørsel ad landevej

Regeringerne i Danmark, Finland, Norge
og Sverige er enedes om følgende:

Overenskomstens område

Artikel 1

Denne overenskomst gælder følgende vej-
transporter med motorkøretøjer, indregistreret
i en af aftalestaterne (indregistreringsstaten)
till, fra eller igennem anden aftalestat:

a) Transport af personer i motorkøretøjer,
der er indrettet til befordring af flere end 8
personer foruden føreren (omnibus),

b) transport af gods i motorkøretøjer med
eller uden påhængsvogn, hvis godkendte sam-
menlagte totalvægt er mere end 6 tons.

Personkørsel

Artikel 2

Transportudøvere, som i indregistrerings-
staten er berettiget til at udføre personkørsel
som i artikel 1 nævnt, er uden yderligere til-
ladelse fra de øvrige stater berettiget til at
udføre kørsel til, fra eller igennem de øvrige
aftalestater, når

a) samme personer befordres med samme
køretøj fra den stat, hvori køretøjet er ind-
registreret og tilbage, uden at der optages
eller afsættes passagerer undervejs,

b) personer befordres fra den stat, hvori
køretøjet er indregistreret, til anden aftale-
stat således, at køretøjet vender tilbage til
indregistreringsstaten uden passagerer,

c) i tilslutning til befordring af et skibs
eller luftfartøjs besætning til en sø- eller luft-
havn i anden aftalestat på tilbageturen med-
tages en anden sådan besætning til indregi-
streringsstaten.

Artikel 3

1. Til andre former for passagerbefordring
kræves tilladelse fra den eller de aftalestater,
hvortil eller hvorfra kørslen agtes udført.

2. Ansökan om sådant tillstånd inges till
vederbörande myndighet i den stat där for-
donet är registrerat. Om denna myndighet fin-
ner att ansökningen bör bifallas, översändes
ansökningen med meddelande härom till be-
hörig myndighet i den eller de övriga fördrags-
staterna.

3. Sker befordran endast i transit genom en
annan fördragsstat utan att passagerare tas
upp eller sättes av på dess område, erfordras
ej särskilt tillstånd från denna stat. Den tran-
siterade staten skall dock underrättas om
innehållet i tillstånd som meddelats enligt
punkt 1.

Godstransport

Artikel 4

1. För godslinjetrafik erfordras tillstånd
från den eller de fördragsstater till eller från
vilka transporten utföres.

2. Vad i artikel 3, punkt 2 och 3, sägs äger
motsvarande tillämpning.

Artikel 5

1. Den som i registreringsstaten är berät-
tigad att utföra sådan godstransport som nämns
i artikel 1, äger utan ytterligare tillstånd från
de andra staterna utföra godstransport utom
godslinjetrafik till, från eller i transit genom
de andra fördragsstaterna. Vad nu sagts gäller
ej tredjelandskörning till eller från fördragsstat.
Härom gäller vad de berörda fördragsstaterna
särskilt överenskommit.

2. Transport må ej utföras mellan platser,
som ligger inom annan fördragsstats område.

Allmänna bestämmelser

Artikel 6

1. Tillstånd att bedriva trafik, som berörs
av denna överenskommelse, skall i huvudskrift,
bestyrkt avskrift eller fotokopia medföras i
fordonet och företes på begäran av veder-
börande myndighet.

2. Undantag från tillämpningen av bestäm-
melsen i punkt 1 kan följa av överenskom-
melse mellan fördragsstaterna på grundval av
internationellt antagna normer.

13697/71

2. Ansøgning om sådan tilladelse indgives
til vedkommende myndigheder i den stat hvori
køretøjet er indregistreret. Såfremt denne myn-
dighed finder, at ansøgningen bør imødekom-
mes, oversendes ansøgningen med meddelelse
herom til vedkommende myndigheder i den
eller de øvrige aftalestater.

3. Såfremt en anden aftalestat alene tran-
siteres, således at der på dennes område ikke
optages eller afsættes passagerer, kræves i
intet tilfælde særlig tilladelse fra denne stat.
Transitstaten underrettes dog om indholdet
af tilladelser, udstedt i henhold til stk. 1.

Godskørsel

Artikel 4

1. Til godsrukekørsel kræves tilladelse fra
den eller de aftalestater, hvortil eller hvorfra
kørslen agtes udført.

2. Artikel 3, stk. 2 og 3, finder tilsvarende
anvendelse.

Artikel 5

1. Transportudøvere, der i indregistrerings-
staten er berettiget til at udføre godskørsel,
som i artikel 1 anført, er uden yderligere til-
ladelse fra de øvrige stater berettiget til at
udføre godskørsel, undtagen godsrukekørsel
til, fra eller i transit igennem de øvrige af-
talestater. Dette gælder dog ikke tredjelands-
kørsel til eller fra disse. Om sådan tredjelands-
kørsel gælder, hvad derom særligt aftales
mellem vedkommende aftalestater.

2. Det er ikke tilladt at udføre transporten
mellem steder beliggende inden for en af de
andre aftalestaters område.

Almindelige bestemmelser

Artikel 6

1. Tilladelser til udøvelse af trafik, omhand-
let i denne overenskomst, skal i original, be-
kræftet genpart eller fotokopi medføres på
køretøjet og forevises på begæring af ved-
kommende myndighed.

2. Undtagelse fra anvendelsen af bestemmel-
sen i stk. 1 kan følge af aftale mellem aftale-
staterne på grundlag af internationalt ved-
tagne normer.

Artikel 7

1. Den som vid färd i annan fördragsstat än den där fordonet är registrerat åsidosätter de bestämmelser, som enligt denna överenskommelse och honom meddelat trafiktillstånd samt övriga föreskrifter gäller för trafiken, kan av vederbörande myndighet i den stat där överträdelsen ägt rum förbjudas att utöva trafik i denna stat. Sådant förbud kan meddelas för viss tid eller tills vidare och omfatta all eller visst slags trafik.

2. Om förbud som avses under punkt 1 i denna artikel skall underrättelse snarast lämnas vederbörande myndighet i den stat där fordonet är registrerat.

Artikel 8

Denna överenskommelse, som upphäver och ersätter överenskommelsen den 5 november 1958 mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge om person- och godsbefordran å väg, träder i kraft nittio dagar efter undertecknandet för Sverige, Danmark och Norge. För Finlands del träder överenskommelsen i kraft trettio dagar efter det att Finlands regering har meddelat de andra fördragsstaterna, att de enligt Finlands konstitution erforderliga formaliteterna för överenskommelsens ikraftträdande har blivit uppfyllda. Överenskommelsen gäller tills vidare.

Artikel 9

Varje fördragsstat äger uppsäga denna överenskommelse genom meddelande härom senast 30 juni till norska utrikesdepartementet, som omedelbart skall underrätta övriga fördragsstater om uppsägningen. Uppsägningen träder i kraft den 1 januari påföljande år.

Till bekräftelse härav har vi befullmäktigade undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Oslo den 3 maj 1971 i ett exemplar på svenska, danska, finska och norska språken, vilka samtliga texter äger lika vitsord. Originalexemplaret skall förvaras i norska utrikesdepartementets arkiv. Behörigen bestyrkta avskrifter skall av norska regeringen tillställas övriga deltagande regeringar.

R. Hichens-Bergström

Artikel 7

1. Overtræder en transportudøver under kørsel i anden aftalestat end den, hvori køretøjet er indregistreret, bestemmelserne i denne overenskomst og den ham meddelte tilladelse, eller overtræder han de i øvrigt gældende trafikföreskrifter, kan han af vedkommende myndighed i den stat, hvor overtrædelse har fundet sted, udelukkes fra at udføre kørsel i denne stat. Udelukkelsen kan ske for en bestemt tid eller indtil videre og omfatte enhver eller en bestemt art trafik.

2. Underretning om udelukkelse i henhold til stk. 1 i denne artikel skal snarest sendes vedkommende myndighed i den stat, hvori køretøjet er indregistreret.

Artikel 8

Denna överenskommelse, som ophæver og træder i stedet for overenskomst af 5. november 1958 mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige om person- og godskørsel av landevej, træder i kraft 90 dage efter undertecknandet för Danmarks, Norges og Sveriges vedkommende. För Finlands vedkommende træder overenskomsten i kraft 30 dage efter, at Finlands regering har meddelt de andre aftalestater, at de ifølge Finlands forfatning påkrævede formaliteter for overenskomstens ikrafttræden er blevet opfyldt. Overenskomsten gælder indtil videre.

Artikel 9

Enhver aftalestat kan opsig denne overenskomst ved skriftlig meddelelse til det norske udenrigsdepartement senest en 30. juni. Det norske udenrigsdepartement skal straks underrette de andre aftalestater om opsigelsen. Opsigelsen har gyldighed fra den 1. januar i det påfølgende år.

Til bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst.

Foretaget i Oslo den 3. maj 1971 i et eksemplar på dansk, finsk, norsk og svensk, hvilke tekster skal have samme gyldighed. Originaleksemplaret skal opbevares i det norske udenrigsdepartements arkiv. Bekræftede afskrifter skal af den norske regering oversendes til hver af de øvrige deltagende regeringer.

Finn Aasberg-Petersen

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om person- och godsbefordran på väg.

Då internationella landsvägstransporter fortgående får allt större betydelse har Finland i syfte att underlätta denna trafik vinnlagt sig om att ingå överenskommelser med så många sådana länder som möjligt, i fråga om vilka behov av transporter föreligger. Såsom den första av dylika överenskommelser undertecknades 5.11.1958 en överenskommelse mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om person- och godsbefordran på väg (Fördr.ser. 1/59). Sedermera har överenskommelser om internationell landsvägstrafik ingåtts med Frankrike (Fördr.ser. 23/68, kompletterad genom notväxling, Fördr.ser. 40/69), med Ungern (Fördr.ser. 26/68), med Rumänien (Fördr.ser. 55/68), med Sovjetunionen (Fördr.ser. 19/69), med Belgien (Fördr.ser. 10/69), med Polen (Fördr.ser. 18/70, kompletterad genom notväxling, Fördr.ser. 10/71), med Bulgarien (Fördr.ser. 59/70), med Tjeckoslovakien (Fördr.ser. 61/70) samt med Nederländerna (Fördr.ser. 47/71). Också med Italien har enighet nåtts om avtalstexten, som har paraferats.

Ovan nämnda år 1958 ingångna nordiska överenskommelse om vägtransporter gällde i nästan 10 år innan man ansåg den till vissa delar föråldrad och i behov av modernisering. I detta syfte kallade Norges kommunikationsdepartement i december 1967 representanter för motsvarande ministerier i Finland, Danmark och Sverige till rådplägnings om förnyande och förenklande av överenskommelsen. Såsom ett resultat av underhandlingarna, som fördes turvis i de olika länderna, tillkom en överenskommelse om person- och godstrafik på väg, vilken undertecknades i Oslo den 3 maj 1971.

Genom bestämmelserna i 1958 års överenskommelse om vägtransporter skapades förutsättningar för utvecklingen av en fri person- och godstransport de nordiska länderna emell-

lan. De enhetliga nordiska bestämmelserna angående busstrafiken har varit ägnade att främja även den internationella turismen. 1971 års överenskommelse om person- och godsbefordran på väg skapar klarare riktlinjer än tidigare för utvecklandet av busstrafiken mellan fördragsstaterna. Trafikministeriets vägtrafikavdelning, som sedan början av år 1969 har fört statistik över trafiken till olika länder, har för busstrafikens del konstaterat, att det sammanlagda antalet gränsöverskridningar under år 1970 var 14 352. Om trafiken över Vaalimaa samt de direkta färjeförbindelserna till Tyskland borträknas, omfattade trafiken mellan de nordiska länderna under nämnda år 10 132 gränsöverskridningar. Detta utgör 65 % av det totala antalet gränsöverskridningar i busstrafiken.

I trafiken med lastbilar har varutransporterna ökat jämsides med den internationella handelns utveckling och strukturförändringar. Medan antalet gränsöverskridningar i lastbilstrafiken år 1970 var 79 826 enligt trafikministeriets nämnda statistik, utgjorde andelen av den till de nordiska länderna riktade trafiken 68 330 gränsöverskridningar, vilket visar, att trafiken också i fråga om varutransporterna med lastbil till största delen varit riktad till de nordiska länderna.

Innehållet i den nya överenskommelsen mellan de nordiska länderna om person- och godsbefordran på väg är i huvudsak följande. Enligt artikel 1 i överenskommelsen gäller denna befordran av personer i motorfordon och transport av gods i motorfordon med eller utan släpfordon till, från eller genom annan fördragsstat. Trafikidkare, som i registreringsstaten är berättigad att utföra i artikel 1 avsedd personbefordran, får i enlighet med artikel 2 i överenskommelsen utan ytterligare tillstånd från de andra staterna utföra befordran till, från eller genom de andra fördragsstaterna, då samma personer befordras med samma fordon

från en stat till en annan utan att passagerare tas upp eller sättes av under resan, då personer befordras från den stat där fordonet är registrerat till annan fördragsstat, och fordonet återvänder till registreringsstaten utan passagerare, samt då fartygs eller luftfartygs besättning befordras till en sjö- eller lufthamn i annan fördragsstat och sådan besättning på återfärden medtas till registreringsstaten.

Enligt artikel 3 i överenskommelsen erfordras för andra former av personbefordran tillstånd från den eller de fördragsstater till eller från vilka befordran är avsedd att utföras. Denna artikels 2 punkt gäller förfarandet i fråga om ansökan om dylikt tillstånd. I punkt 3 föreskrives, att då befordran sker endast i transit genom en annan fördragsstat utan att passagerare tas upp eller sättes av på dess område, erfordras icke dylikt tillstånd. Den transiterade staten skall dock underrättas om innehållet i tillstånd som meddelats enligt punkt 1 i denna artikel. Enligt artikel 4 i överenskommelsen erfordras för godstrafik tillstånd från den eller de fördragsstater till eller från vilka transporten utföres. Enligt artikel 5 i överenskommelsen berättigar av registreringslandets myndigheter utfärdad trafik tillstånd till utförande av godstransport, med undantag av godslinjetrafik, i de nordiska länderna. Jämlikt internationell praxis tillåts likväl icke transporter mellan två orter inom annan fördragsstat, och i fråga om tredje stats transporter gäller vad om dem är överenskommet fördragsstaterna emellan.

Allmänna bestämmelser ingår i artiklarna 6, 7, 8 och 9 av överenskommelsen. I denna överenskommelse avsett trafik tillstånd skall enligt punkt 1 i artikel 6 medföras i fordonet och företes på begäran av vederbörande myndighet. Enligt punkt 2 i samma artikel kan fördragsstaterna göra undantag från tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel, om de därom har ingått en överenskommelse på basen av internationellt antagna normer. I artikel 7 föreskrives, att trafikidkare som har underlåtit att iakttaga bestämmelserna i denna överenskommelse, kan förbjudas att utöva trafik i någon av fördragsstaterna. Sådant förbud kan meddelas för viss tid eller tills vidare och omfatta visst slags eller all trafik. Om dylikt förbud skall i enlighet med punkt 2 i denna artikel underrättelse snarast lämnas vederbö-

rande myndighet i den stat där fordonet är registrerat.

Artikel 8 innehåller bestämmelser angående överenskommelsens ikraftträdande och i den föreskrives även, att överenskommelsen upphäver ovan nämnda överenskommelse av år 1958 mellan de nordiska länderna om vägtransporter. För Danmarks, Norges och Sveriges del trädde överenskommelsen i kraft 90 dagar efter undertecknandet, och för Finlands del träder den i kraft 30 dagar efter det att Finlands regering har meddelat de andra fördragsstaterna, att de enligt Finlands konstitution erforderliga förutsättningarna för överenskommelsens ikraftträdande har blivit uppfyllda. Överenskommelsen gäller tills vidare. Varje fördragslutande stat kan i enlighet med artikel 9 uppsäga överenskommelsen genom meddelande härom senast den 30 juni till norska utrikesrepartementet, varvid uppsägningen träder i kraft den 1 januari påföljande år.

Finland har under de senaste åren framgångsrikt ökat sin handel med de övriga nordiska länderna, och framför allt har Sveriges andel av vår utrikeshandel blivit betydande. En förutsättning för en fortgående utveckling av vår utrikeshandel är, att man på ett smidigt och ändamålsenligt sätt mellan de nordiska länderna kan sköta också landsvägsförbindelserna, vilka visat sig såväl förmånliga som konkurrenskraftiga. Överenskommelsen mellan de nordiska länderna om person- och godsbefordran på väg, som har förnyats så att de motsvarar nutida trafikförhållanden och den internationella utvecklingen på området, utgör en viktig faktor då det gäller att trygga vidareutvecklingen av person- och godstrafiken de nordiska länderna emellan.

Med stöd av vad ovan anförts föreslås i enlighet med 33 § regeringsformen,

att riksdagen måtte godkänna de bestämmelser i överenskommelsen mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om person- och godsbefordran på väg, vilka kräver riksdagens samtycke.

Emedan ifrågavarande överenskommelse innehåller bestämmelser, vilka hör till lagstiftningens område, förelägges Riksdagen samtidigt till antagande följande lagförslag:

Lag

om godkännade av vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om person- och godsbefordran på väg.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Bestämmelserna i den i Oslo den 3 maj 1971 mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige ingångna överenskommelsen om person- och godsbefordran på väg är, för såvitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft såsom därom avtalats.

Närmare bestämmelser om verkställighet och tillämpning av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

Helsingfors den 19 maj 1972.

Republikens President

Minister för utrikesärendena

ÖVERENSKOMMELSE

mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge
om person- och godsbefordran på väg

Regeringarna i Sverige, Danmark, Finland
och Norge har överenskommit om följande:

Överenskommelsens omfattning

Artikel 1

Denna överenskommelse gäller för följande
vägtransporter med motorfordon, registrerat
i en av fördragsstaterna (registreringsstaten),
till, från eller genom annan fördragsstat:

a) befordran av personer i motorfordon,
som är inrättat för befordran av fler än åtta
personer utöver föraren (buss);

b) transport av gods i motorfordon med
eller utan släpfordon, då den tillåtna samman-
lagda totalvikten överstiger sex ton.

Personbefordran

Artikel 2

Trafikutövare, som i registreringsstaten är
berättigad att utföra personbefordran varom
talas i artikel 1, äger utan ytterligare tillstånd
från de andra staterna utföra befordran till,
från eller genom de andra fördragsstaterna i
de fall då

a) samma personer befordras med samma
fordon från den stat där fordonet är registre-
rat och åter utan att passagerare tas upp eller
sättes av under vägen;

b) personer befordras från den stat där for-
donet är registrerat till annan fördragsstat, och
fordonet återvänder till registreringsstaten utan
passagerare;

c) i anslutning till befordran av fartygs
eller luftfartygs besättning till en sjö- eller
lufthamn i annan fördragsstat, sådan besätt-
ning på återfärden medtas till registrerings-
staten.

Artikel 3

1. För andra former av personbefordran er-
fordras tillstånd från den eller de fördragssta-
ter till eller från vilka befordringen utföres.

ÖVERENSKOMST

mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige
om person- og godskørsel ad landevej

Regeringerne i Danmark, Finland, Norge
og Sverige er enedes om følgende:

Overenskomstens område

Artikel 1

Denne overenskomst gælder følgende vej-
transporter med motorkøretøjer, indregistreret
i en af aftalestaterne (indregistreringsstaten)
til, fra eller igennem anden aftalestat:

a) Transport af personer i motorkøretøjer,
der er indrettet til befordring af flere end 8
personer foruden føreren (omnibus),

b) transport af gods i motorkøretøjer med
eller uden påhængsvogn, hvis godkendte sam-
menlagte totalvægt er mere end 6 tons.

Personkørsel

Artikel 2

Transportudøvere, som i indregistrerings-
staten er berettiget til at udføre personkørsel
som i artikel 1 nævnt, er uden yderligere til-
ladelser fra de øvrige stater berettiget til at
udføre kørsel til, fra eller igennem de øvrige
aftalestater, når

a) samme personer befordres med samme
køretøj fra den stat, hvori køretøjet er ind-
registreret og tilbage, uden at der optages
eller afsættes passagerer undervejs,

b) personer befordres fra den stat, hvori
køretøjet er indregistreret, til anden aftale-
stat således, at køretøjet vender tilbage til
indregistreringsstaten uden passagerer,

c) i tilslutning til befordring af et skibs
eller luftfartøjs besætning til en sø- eller luft-
havn i anden aftalestat på tilbageturen med-
tages en anden sådan besætning til indregi-
streringsstaten.

Artikel 3

1. Til andre former for passagerbefordring
kræves tilladelse fra den eller de aftalestater,
hvertil eller hvorfra kørslen agtes udført.

2. Ansökan om sådant tillstånd inges till vederbörande myndighet i den stat där fordonet är registrerat. Om denna myndighet finner att ansökningen bör bifallas, översändes ansökningen med meddelande härom till behörig myndighet i den eller de övriga fördragsstaterna.

3. Sker befordran endast i transit genom en annan fördragsstat utan att passagerare tas upp eller sättes av på dess område, erfordras ej särskilt tillstånd från denna stat. Den transiterade staten skall dock underrättas om innehålllet i tillstånd som meddelats enligt punkt 1.

Godstransport

Artikel 4

1. För godslinjetrafik erfordras tillstånd från den eller de fördragsstater till eller från vilka transporten utföres.

2. Vad i artikel 3, punkt 2 och 3, sägs äger motsvarande tillämpning.

Artikel 5

1. Den som i registreringsstaten är berättigad att utföra sådan godstransport som nämns i artikel 1, äger utan ytterligare tillstånd från de andra staterna utföra godstransport utom godslinjetrafik till, från eller i transit genom de andra fördragsstaterna. Vad nu sagts gäller ej tredjelandskörning till eller från fördragsstat. Härom gäller vad de berörda fördragsstaterna särskilt överenskommit.

2. Transport må ej utföras mellan platser, som ligger inom annan fördragsstats område.

Allmänna bestämmelser

Artikel 6

1. Tillstånd att bedriva trafik, som berörs av denna överenskommelse, skall i huvudskrift, bestyrkt avskrift eller fotokopia medföras i fordonet och företes på begäran av vederbörande myndighet.

2. Undantag från tillämpningen av bestämmelsen i punkt 1 kan följa av överenskommelse mellan fördragsstaterna på grundval av internationellt antagna normer.

13697/71

2. Ansøgning om sådan tilladelse indgives til vedkommende myndigheder i den stat hvori køretøjet er indregistreret. Såfremt denne myndighed finder, at ansøgningen bør imødekommes, oversendes ansøgningen med meddelelse herom til vedkommende myndigheder i den eller de øvrige aftalestater.

3. Såfremt en anden aftalestat alene transiteres, således at der på dennes område ikke optages eller afsættes passagerer, kræves i intet tilfælde særlig tilladelse fra denne stat. Transitstaten underrettes dog om indholdet af tilladelser, udstedt i henhold til stk. 1.

Godskørsel

Artikel 4

1. Til godsrutekørsel kræves tilladelse fra den eller de aftalestater, hvortil eller hvorfra kørslen agtes udført.

2. Artikel 3, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 5

1. Transportudøvere, der i indregistreringsstaten er berettiget til at udføre godskørsel, som i artikel 1 anført, er uden yderligere tilladelse fra de øvrige stater berettiget til at udføre godskørsel, undtagen godsrutekørsel til, fra eller i transit igennem de øvrige aftalestater. Dette gælder dog ikke tredjelandskørsel til eller fra disse. Om sådan tredjelandskørsel gælder, hvad derom særligt aftales mellem vedkommende aftalestater.

2. Det er ikke tilladt at udføre transporter mellem steder beliggende inden for en af de andre aftalestaters område.

Almindelige bestemmelser

Artikel 6

1. Tilladelser til udøvelse af trafik, omhandlet i denne overenskomst, skal i original, bekræftet genpart eller fotokopi medføres på køretøjet og forevises på begæring af vedkommende myndighed.

2. Undtagelse fra anvendelsen af bestemmelsen i stk. 1 kan følge af aftale mellem aftalestaterne på grundlag af internationalt vedtagne normer.

Artikel 7

1. Den som vid färd i annan fördragsstat än den där fordonet är registrerat åsidosätter de bestämmelser, som enligt denna överenskommelse och honom meddelat trafiktillstånd samt övriga föreskrifter gäller för trafiken, kan av vederbörande myndighet i den stat där överträdelsen ägt rum förbjudas att utöva trafik i denna stat. Sådant förbud kan meddelas för viss tid eller tills vidare och omfatta all eller visst slags trafik.

2. Om förbud som avses under punkt 1 i denna artikel skall underrättelse snarast lämnas vederbörande myndighet i den stat där fordonet är registrerat.

Artikel 8

Denna överenskommelse, som upphäver och ersätter överenskommelsen den 5 november 1958 mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge om person- och godsbefordran å väg, träder i kraft nittio dagar efter undertecknandet för Sverige, Danmark och Norge. För Finlands del träder överenskommelsen i kraft trettio dagar efter det att Finlands regering har meddelat de andra fördragsstaterna, att de enligt Finlands konstitution erforderliga formaliteterna för överenskommelsens ikraftträdande har blivit uppfyllda. Överenskommelsen gäller tills vidare.

Artikel 9

Varje fördragsstat äger uppsäga denna överenskommelse genom meddelande härom senast 30 juni till norska utrikesdepartementet, som omedelbart skall underrätta övriga fördragsstater om uppsägningen. Uppsägningen träder i kraft den 1 januari påföljande år.

Till bekräftelse härav har vi befullmäktigade undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Oslo den 3 maj 1971 i ett exemplar på svenska, danska, finska och norska språken, vilka samtliga texter äger lika vitsord. Originalexemplaret skall förvaras i norska utrikesdepartementets arkiv. Behörigen bestyrkta avskrifter skall av norska regeringen tillställas övriga deltagande regeringar.

R. Hichens-Bergström

Artikel 7

1. Overtræder en transportudøver under kørsel i anden aftalestat end den, hvori køretøjet er indregistreret, bestemmelserne i denne overenskomst og den ham meddelte tilladelse, eller overtræder han de i øvrigt gældende trafikföreskrifter, kan han af vedkommende myndighed i den stat, hvor overtrædelse har fundet sted, udelukkes fra at udføre kørsel i denne stat. Udelukkelsen kan ske for en bestemt tid eller indtil videre og omfatte enhver eller en bestemt art trafik.

2. Underretning om udelukkelse i henhold til stk. 1 i denne artikel skal snarest sendes vedkommende myndighed i den stat, hvori køretøjet er indregistreret.

Artikel 8

Denna överenskomst, som ophæver og træder i stedet for överenskomst af 5. november 1958 mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige om person- og godskørsel av landevej, træder i kraft 90 dage efter undertegnelsen for Danmarks, Norges og Sveriges vedkommende. For Finlands vedkommende træder overenskomsten i kraft 30 dage efter, at Finlands regering har meddelt de andre aftalestater, at de ifølge Finlands forfatning påkrævede formaliteter for overenskomstens ikrafttræden er blevet opfyldt. Overenskomsten gælder indtil videre.

Artikel 9

Enhver aftalestat kan opsigte denne overenskomst ved skriftlig meddelelse til det norske udenrigsdepartement senest en 30. juni. Det norske udenrigsdepartement skal straks underrette de andre aftalestater om opsigelsen. Opsigelsen har gyldighed fra den 1. januar i det påfølgende år.

Til bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst.

Foretaget i Oslo den 3. maj 1971 i et eksemplar på dansk, finsk, norsk og svensk, hvilke tekster skal have samme gyldighed. Originaleksemplaret skal opbevares i det norske udenrigsdepartements arkiv. Bekræftede afskrifter skal af den norske regering oversendes til hver af de øvrige deltagende regeringer.

Finn Aasberg-Petersen

Förordning

om bringande i kraft av överenskommelsen mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om person- och godsbefordran på väg.

Given i Helsingfors den 10 november 1972.

Sedan vissa bestämmelser i den i Oslo den 3 maj 1971 ingångna överenskommelsen mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om person- och godsbefordran på väg godkänts genom en lag av den 26 oktober 1972 (/), stadgas på föredragning av ministern för

utrikesärendena, att överenskommelsen för Finlands del träder i kraft den 1 december 1972 såsom därom avtalats.

Närmare föreskrifter angående tillämpningen av överenskommelsens bestämmelser utfärdas vid behov av trafikministeriet.

Helsingfors den 10 november 1972.

Republikens President

Minister för utrikesärendena

ÖVERENSKOMMELSE

mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge
om person- och godsbefordran på väg

Regeringarna i Sverige, Danmark, Finland
och Norge har överenskommit om följande:

Överenskommelsens omfattning

Artikel 1

Denna överenskommelse gäller för följande
vägtransporter med motorfordon, registrerat
i en av fördragsstaterna (registreringsstaten),
till, från eller genom annan fördragsstat:

- a) befordran av personer i motorfordon,
som är inrättat för befordran av fler än åtta
personer utöver föraren (buss);
- b) transport av gods i motorfordon med
eller utan släpfordon, då den tillåtna samman-
lagda totalvikten överstiger sex ton.

Personbefordran

Artikel 2

Trafikutövare, som i registreringsstaten är
berättigad att utföra personbefordran varom
talas i artikel 1, äger utan ytterligare tillstånd
från de andra staterna utföra befordran till,
från eller genom de andra fördragsstaterna i
de fall då

- a) samma personer befordras med samma
fordon från den stat där fordonet är registre-
rat och åter utan att passagerare tas upp eller
sättes av under vägen;
- b) personer befordras från den stat där for-
donet är registrerat till annan fördragsstat, och
fordonet återvänder till registreringsstaten utan
passagerare;
- c) i anslutning till befordran av fartygs
eller luftfartygs besättning till en sjö- eller
lufthamn i annan fördragsstat, sådan besätt-
ning på återfärden medtas till registrerings-
staten.

Artikel 3

1. För andra former av personbefordran er-
fordras tillstånd från den eller de fördragssta-
ter till eller från vilka befordringen utföres.

ÖVERENSKOMST

mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige
om person- og godskørsel ad landevej

Regeringerne i Danmark, Finland, Norge
og Sverige er enedes om følgende:

Overenskomstens område

Artikel 1

Denne overenskomst gælder følgende vej-
transporter med motorkøretøjer, indregistreret
i en af aftalestaterne (indregistreringsstaten)
till, fra eller igennem anden aftalestat:

- a) Transport af personer i motorkøretøjer,
der er indrettet til befordring af flere end 8
personer foruden føreren (omnibus),
- b) transport af gods i motorkøretøjer med
eller uden påhængsvogn, hvis godkendte sam-
menlagte totalvægt er mere end 6 tons.

Personkørsel

Artikel 2

Transportudøvere, som i indregistrerings-
staten er berettiget til at udføre personkørsel
som i artikel 1 nævnt, er uden yderligere til-
ladelse fra de øvrige stater berettiget til at
udføre kørsel til, fra eller igennem de øvrige
aftalestater, når

- a) samme personer befordres med samme
køretøj fra den stat, hvori køretøjet er ind-
registreret og tilbage, uden at der optages
eller afsættes passagerer undervejs,
- b) personer befordres fra den stat, hvori
køretøjet er indregistreret, til anden aftale-
stat således, at køretøjet vender tilbage til
indregistreringsstaten uden passagerer,
- c) i tilslutning til befordring af et skibs
eller luftfartøjs besætning til en sø- eller luft-
havn i anden aftalestat på tilbageturen med-
tages en anden sådan besætning til indregi-
streringsstaten.

Artikel 3

1. Til andre former for passagerbefordring
kræves tilladelse fra den eller de aftalestater,
hvor til eller hvor fra kørslen agtes udført.

2. Ansökan om sådant tillstånd inges till
vederbörande myndighet i den stat där for-
donet är registrerat. Om denna myndighet fin-
ner att ansökningen bör bifallas, översändes
ansökningen med meddelande härom till be-
hörig myndighet i den eller de övriga fördrags-
staterna.

3. Sker befordran endast i transit genom en
annan fördragsstat utan att passagerare tas
upp eller sättes av på dess område, erfordras
ej särskilt tillstånd från denna stat. Den tran-
siterade staten skall dock underrättas om
innehållet i tillstånd som meddelats enligt
punkt 1.

Godstransport

Artikel 4

1. För godslinjetrafik erfordras tillstånd
från den eller de fördragsstater till eller från
vilka transporten utföres.

2. Vad i artikel 3, punkt 2 och 3, sägs äger
motsvarande tillämpning.

Artikel 5

1. Den som i registreringsstaten är berät-
tigad att utföra sådan godstransport som nämns
i artikel 1, äger utan ytterligare tillstånd från
de andra staterna utföra godstransport utom
godslinjetrafik till, från eller i transit genom
de andra fördragsstaterna. Vad nu sagts gäller
ej tredjelandskörning till eller från fördragsstat.
Härom gäller vad de berörda fördragsstaterna
särskilt överenskommit.

2. Transport må ej utföras mellan platser,
som ligger inom annan fördragsstats område.

Allmänna bestämmelser

Artikel 6

1. Tillstånd att bedriva trafik, som berörs
av denna överenskommelse, skall i huvudskrift,
bestyrkt avskrift eller fotokopia medföras i
fordonet och företes på begäran av veder-
börande myndighet.

2. Undantag från tillämpningen av bestäm-
melsen i punkt 1 kan följa av överenskom-
melse mellan fördragsstaterna på grundval av
internationellt antagna normer.

2. Ansøgning om sådan tilladelse indgives
til vedkommende myndigheder i den stat hvori
køretøjet er indregistreret. Såfremt denne myn-
dighed finder, at ansøgningen bør imødekom-
mes, oversendes ansøgningen med meddelelse
herom til vedkommende myndigheder i den
eller de øvrige aftalestater.

3. Såfremt en anden aftalestat alene tran-
siteres, således at der på dennes område ikke
optages eller afsættes passagerer, kræves i
intet tilfælde særlig tilladelse fra denne stat.
Transitstaten underrettes dog om indholdet
af tilladelser, udstedt i henhold til stk. 1.

Godskørsel

Artikel 4

1. Til godsruitekørsel kræves tilladelse fra
den eller de aftalestater, hvortil eller hvor fra
kørslen agtes udført.

2. Artikel 3, stk. 2 og 3, finder tilsvarende
anvendelse.

Artikel 5

1. Transportudøvere, der i indregistrerings-
staten er berettiget til at udføre godskørsel,
som i artikel 1 anført, er uden yderligere til-
ladelse fra de øvrige stater berettiget til at
udføre godskørsel, undtagen godsruitekørsel
til, fra eller i transit igennem de øvrige af-
talestater. Dette gælder dog ikke tredjeland-
skørsel til eller fra disse. Om sådan tredjeland-
skørsel gælder, hvad derom særligt aftales
mellem vedkommende aftalestater.

2. Det er ikke tilladt at udføre transporter
mellem steder beliggende inden for en af de
andre aftalestaters område.

Almindelige bestemmelser

Artikel 6

1. Tilladelser til udøvelse af trafik, omhand-
let i denne overenskomst, skal i original, be-
kræftet genpart eller fotokopi medføres på
køretøjet og forevises på begæring af ved-
kommende myndighed.

2. Undtagelse fra anvendelsen af bestemmelse
i stk. 1 kan følge af aftale mellem aftale-
staterne på grundlag af internationalt ved-
tagne normer.

Artikel 7

1. Den som vid färd i annan fördragsstat än den där fordonet är registrerat åsidosätter de bestämmelser, som enligt denna överenskommelse och honom meddelat trafiktillstånd samt övriga föreskrifter gäller för trafiken, kan av vederbörande myndighet i den stat där överträdelsen ägt rum förbjudas att utöva trafik i denna stat. Sådant förbud kan meddelas för viss tid eller tills vidare och omfatta all eller visst slags trafik.

2. Om förbud som avses under punkt 1 i denna artikel skall underrättelse snarast lämnas vederbörande myndighet i den stat där fordonet är registrerat.

Artikel 8

Denna överenskommelse, som upphäver och ersätter överenskommelsen den 5 november 1958 mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge om person- och godsbefordran å väg, träder i kraft nittio dagar efter undertecknandet för Sverige, Danmark och Norge. För Finlands del träder överenskommelsen i kraft trettio dagar efter det att Finlands regering har meddelat de andra fördragsstaterna, att de enligt Finlands konstitution erforderliga formaliteterna för överenskommelsens ikraftträdande har blivit uppfyllda. Överenskommelsen gäller tills vidare.

Artikel 9

Varje fördragsstat äger uppsäga denna överenskommelse genom meddelande härom senast 30 juni till norska utrikesdepartementet, som omedelbart skall underrätta övriga fördragsstater om uppsägningen. Uppsägningen träder i kraft den 1 januari påföljande år.

Till bekräftelse härav har vi befullmäktigade undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Oslo den 3 maj 1971 i ett exemplar på svenska, danska, finska och norska språken, vilka samtliga texter äger lika vitsord. Originalexemplaret skall förvaras i norska utrikesdepartementets arkiv. Behörigen bestyrkta avskrifter skall av norska regeringen tillställas övriga deltagande regeringar.

R. Hichens-Bergström

Artikel 7

1. Overtræder en transportudøver under kørsel i anden aftalestat end den, hvori køretøjet er indregistreret, bestemmelserne i denne overenskomst og den ham meddelte tilladelse, eller overtræder han de i øvrigt gældende trafikföreskrifter, kan han af vedkommende myndighed i den stat, hvor overtrædelse har fundet sted, udelukkes fra at udføre kørsel i denne stat. Udelukkelsen kan ske for en bestemt tid eller indtil videre og omfatte enhver eller en bestemt art trafik.

2. Underretning om udelukkelse i henhold til stk. 1 i denne artikel skal snarest sendes vedkommende myndighed i den stat, hvori køretøjet er indregistreret.

Artikel 8

Denna överenskommelse, som ophæver og træder i stedet for overenskomst af 5. november 1958 mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige om person- og godskørsel av landevej, træder i kraft 90 dage efter undertegnelsen for Danmarks, Norges og Sveriges vedkommende. For Finlands vedkommende træder overenskomsten i kraft 30 dage efter, at Finlands regering har meddelt de andre aftalestater, at de ifølge Finlands forfatning påkrævede formaliteter for overenskomstens ikrafttræden er blevet opfyldt. Overenskomsten gælder indtil videre.

Artikel 9

Enhver aftalestat kan opsigte denne overenskomst ved skriftlig meddelelse til det norske udenrigsdepartement senest en 30. juni. Det norske udenrigsdepartement skal straks underrette de andre aftalestater om opsigelsen. Opsigelsen har gyldighed fra den 1. januar i det påfølgende år.

Til bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst.

Företaget i Oslo den 3. maj 1971 i et exemplar på dansk, finsk, norsk og svensk, hvilke tekster skal have samme gyldighed. Originalexemplaret skal opbevares i det norske udenrigsdepartements arkiv. Bekræftede afskrifter skal af den norske regering oversendes til hver af de øvrige deltagende regeringer.

Finn Aasberg-Petersen

Förordning

om bringande i kraft av överenskommelsen mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om person- och godsbefordran på väg.

Given i Helsingfors den 10 november 1972.

Sedan vissa bestämmelser i den i Oslo den 3 maj 1971 ingångna överenskommelsen mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om person- och godsbefordran på väg godkänts genom en lag av den 26 oktober 1972 (/), stadgas på föredragning av ministern för

utrikesärendena, att överenskommelsen för Finlands del träder i kraft den 1 december 1972 såsom därom avtalats.

Närmare föreskrifter angående tillämpningen av överenskommelsens bestämmelser utfärdas vid behov av trafikministeriet.

Helsingfors den 10 november 1972.

Republikens President

Minister för utrikesärendena

ÖVERENSKOMMELSE

mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge
om person- och godsbefordran på väg

Regeringarna i Sverige, Danmark, Finland
och Norge har överenskommit om följande:

Överenskommelsens omfattning

Artikel 1

Denna överenskommelse gäller för följande
vägtransporter med motorfordon, registrerat
i en av fördragsstaterna (registreringsstaten),
till, från eller genom annan fördragsstat:

a) befordran av personer i motorfordon,
som är inrättat för befordran av fler än åtta
personer utöver föraren (buss);

b) transport av gods i motorfordon med
eller utan släpfordon, då den tillåtna samman-
lagda totalvikten överstiger sex ton.

Personbefordran

Artikel 2

Trafikutövare, som i registreringsstaten är
berättigad att utföra personbefordran varom
talas i artikel 1, äger utan ytterligare tillstånd
från de andra staterna utföra befordran till,
från eller genom de andra fördragsstaterna i
de fall då

a) samma personer befordras med samma
fordon från den stat där fordonet är registre-
rat och åter utan att passagerare tas upp eller
sättes av under vägen;

b) personer befordras från den stat där for-
donet är registrerat till annan fördragsstat, och
fordonet återvänder till registreringsstaten utan
passagerare;

c) i anslutning till befordran av fartygs
eller luftfartygs besättning till en sjö- eller
lufthamn i annan fördragsstat, sådan besätt-
ning på återfärden medtas till registrerings-
staten.

Artikel 3

1. För andra former av personbefordran er-
fordras tillstånd från den eller de fördragssta-
ter till eller från vilka befordringen utföres.

ÖVERENSKOMST

mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige
om person- og godskørsel ad landevej

Regeringerne i Danmark, Finland, Norge
og Sverige er enedes om følgende:

Overenskomstens område

Artikel 1

Denne overenskomst gælder følgende vej-
transporter med motorkøretøjer, indregistreret
i en af aftalestaterne (indregistreringsstaten)
till, fra eller igennem anden aftalestat:

a) Transport af personer i motorkøretøjer,
der er indrettet til befordring af flere end 8
personer foruden føreren (omnibus),

b) transport af gods i motorkøretøjer med
eller uden påhængsvogn, hvis godkendte sam-
menlagte totalvægt er mere end 6 tons.

Personkørsel

Artikel 2

Transportudøvere, som i indregistrerings-
staten er berettiget til at udføre personkørsel
som i artikel 1 nævnt, er uden yderligere til-
ladelser fra de øvrige stater berettiget til at
udføre kørsel til, fra eller igennem de øvrige
aftalestater, når

a) samme personer befordres med samme
køretøj fra den stat, hvori køretøjet er ind-
registreret og tilbage, uden at der optages
eller afsættes passagerer undervejs,

b) personer befordres fra den stat, hvori
køretøjet er indregistreret, til anden aftale-
stat således, at køretøjet vender tilbage til
indregistreringsstaten uden passagerer,

c) i tilslutning til befordring af et skibs
eller luftfartøjs besætning til en sø- eller luft-
havn i anden aftalestat på tilbageturen med-
tages en anden sådan besætning til indregi-
streringsstaten.

Artikel 3

1. Til andre former for passagerbefordring
kræves tilladelse fra den eller de aftalestater,
hvor til eller hvorfra kørslen agtes udført.

2. Ansökan om sådant tillstånd inges till
vederbörande myndighet i den stat där for-
donet är registrerat. Om denna myndighet fin-
ner att ansökningsen bör bifallas, översändes
ansökningsen med meddelande härom till be-
hörig myndighet i den eller de övriga fördrags-
staterna.

3. Sker befordran endast i transit genom en
annan fördragsstat utan att passagerare tas
upp eller sättes av på dess område, erfordras
ej särskilt tillstånd från denna stat. Den tran-
siterade staten skall dock underrättas om
innehållet i tillstånd som meddelats enligt
punkt 1.

Godstransport

Artikel 4

1. För godslinjetrafik erfordras tillstånd
från den eller de fördragsstater till eller från
vilka transporten utföres.

2. Vad i artikel 3, punkt 2 och 3, sägs äger
motsvarande tillämpning.

Artikel 5

1. Den som i registreringsstaten är berät-
tigad att utföra sådan godstransport som nämns
i artikel 1, äger utan ytterligare tillstånd från
de andra staterna utföra godstransport utom
godslinjetrafik till, från eller i transit genom
de andra fördragsstaterna. Vad nu sagts gäller
ej tredjelandskörning till eller från fördragsstat.
Härom gäller vad de berörda fördragsstaterna
särskilt överenskommit.

2. Transport må ej utföras mellan platser,
som ligger inom annan fördragsstats område.

Allmänna bestämmelser

Artikel 6

1. Tillstånd att bedriva trafik, som berörs
av denna överenskommelse, skall i huvudskrift,
bestyrkt avskrift eller fotokopia medföras i
fordonet och företes på begäran av veder-
börande myndighet.

2. Undantag från tillämpningen av bestäm-
melsen i punkt 1 kan följa av överenskom-
melse mellan fördragsstaterna på grundval av
internationellt antagna normer.

2. Ansøgning om sådan tilladelse indgives
til vedkommende myndigheder i den stat hvori
køretøjet er indregistreret. Såfremt denne myn-
dighed finder, at ansøgningen bør imødekom-
mes, oversendes ansøgningen med meddelelse
herom til vedkommende myndigheder i den
eller de øvrige aftalestater.

3. Såfremt en anden aftalestat alene tran-
siteres, således at der på dennes område ikke
optages eller afsættes passagerer, kræves i
intet tilfælde særlig tilladelse fra denne stat.
Transitstaten underrettes dog om indholdet
af tilladelser, udstedt i henhold til stk. 1.

Godskørsel

Artikel 4

1. Til godsruitekørsel kræves tilladelse fra
den eller de aftalestater, hvortil eller hvorfra
kørslen agtes udført.

2. Artikel 3, stk. 2 og 3, finder tilsvarende
anvendelse.

Artikel 5

1. Transportudøvere, der i indregistrerings-
staten er berettiget til at udføre godskørsel,
som i artikel 1 anført, er uden yderligere til-
ladelser fra de øvrige stater berettiget til at
udføre godskørsel, undtagen godsruitekørsel
til, fra eller i transit igennem de øvrige af-
talestater. Dette gælder dog ikke tredjeland-
skørsel til eller fra disse. Om sådan tredjeland-
skørsel gælder, hvad derom særligt aftales
mellem vedkommende aftalestater.

2. Det er ikke tilladt at udføre transporter
mellem steder beliggende inden for en af de
andre aftalestaters område.

Almindelige bestemmelser

Artikel 6

1. Tilladelser til udøvelse af trafik, omhand-
let i denne overenskomst, skal i original, be-
kræftet genpart eller fotokopi medføres på
køretøjet og forevises på begæring af ved-
kommende myndighed.

2. Undtagelse fra anvendelsen af bestemmel-
sen i stk. 1 kan følge af aftale mellem aftale-
staterne på grundlag af internationalt ved-
tagne normer.

Artikel 7

1. Den som vid färd i annan fördragsstat än den där fordonet är registrerat åsidosätter de bestämmelser, som enligt denna överenskommelse och honom meddelat trafiktillstånd samt övriga föreskrifter gäller för trafiken, kan av vederbörande myndighet i den stat där överträdelsen ägt rum förbjudas att utöva trafik i denna stat. Sådant förbud kan meddelas för viss tid eller tills vidare och omfatta all eller visst slags trafik.

2. Om förbud som avses under punkt 1 i denna artikel skall underrättelse snarast lämnas vederbörande myndighet i den stat där fordonet är registrerat.

Artikel 8

Denna överenskommelse, som upphäver och ersätter överenskommelsen den 5 november 1958 mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge om person- och godskörsel av landevej, träder i kraft nittio dagar efter undertecknandet för Sverige, Danmark och Norge. För Finlands del träder överenskommelsen i kraft trettio dagar efter det att Finlands regering har meddelat de andra fördragsstaterna, att de enligt Finlands konstitution erforderliga formaliteterna för överenskommelsens ikraftträdande har blivit uppfyllda. Överenskommelsen gäller tills vidare.

Artikel 9

Varje fördragsstat äger uppsäga denna överenskommelse genom meddelande härom senast 30 juni till norska utrikesdepartementet, som omedelbart skall underrätta övriga fördragsstater om uppsägningen. Uppsägningen träder i kraft den 1 januari påföljande år.

Till bekräftelse härav har vi befullmäktigade undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Oslo den 3 maj 1971 i ett exemplar på svenska, danska, finska och norska språken, vilka samtliga texter äger lika vitsord. Originalexemplaret skall förvaras i norska utrikesdepartementets arkiv. Behörigen bestyrkta avskrifter skall av norska regeringen tillställas övriga deltagande regeringar.

R. Hichens-Bergström

Artikel 7

1. Overtræder en transportudøver under kørsel i anden aftalestat end den, hvori køretøjet er indregistreret, bestemmelserne i denne overenskomst og den ham meddelte tilladelse, eller overtræder han de i øvrigt gældende trafikfreskrifter, kan han af vedkommende myndighed i den stat, hvor overtrædelse har fundet sted, udelukkes fra at udføre kørsel i denne stat. Udelukkelsen kan ske for en bestemt tid eller indtil videre og omfatte enhver eller en bestemt art trafik.

2. Underretning om udelukkelse i henhold til stk. 1 i denne artikel skal snarest sendes vedkommende myndighed i den stat, hvori køretøjet er indregistreret.

Artikel 8

Denna överenskomst, som ophæver og træder i stedet for overenskomst af 5. november 1958 mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige om person- og godskørsel av landevej, træder i kraft 90 dage efter undertegnelsen for Danmarks, Norges og Sveriges vedkommende. For Finlands vedkommende træder overenskomsten i kraft 30 dage efter, at Finlands regering har meddelt de andre aftalestater, at de ifølge Finlands forfatning påkrævede formaliteter for overenskomstens ikrafttræden er blevet opfyldt. Overenskomsten gælder indtil videre.

Artikel 9

Enhver aftalestat kan opsigte denne overenskomst ved skriftlig meddelelse til det norske udenrigsdepartement senest en 30. juni. Det norske udenrigsdepartement skal straks underrette de andre aftalestater om opsigelsen. Opsigelsen har gyldighed fra den 1. januar i det påfølgende år.

Til bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtigede underteget denne overenskomst.

Foretaget i Oslo den 3. maj 1971 i et eksemplar på dansk, finsk, norsk og svensk, hvilke tekster skal have samme gyldighed. Originaleksemplaret skal opbevares i det norske udenrigsdepartements arkiv. Bekræftede afskrifter skal af den norske regering overendes til hver af de øvrige deltagende regeringer.

Finn Aasberg-Petersen

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä maanteitse tapahtuvasta henkilö- ja tavarakuljetuksesta tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä.

Kansainvälisten maantiekuljetusten merkityksen jatkuvasti kasvaessa on Suomi pyrkinyt liikenteen helpottamiseksi tekemään sopimuksen mahdollisimman monen sellaisen maan kanssa, johon on tarpeen suorittaa kuljetuksia. Ensimmäisenä tällaisista sopimuksista allekirjoitettiin 5 päivänä marraskuuta 1958 Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä tiekuljetussopimus (SopS 1/59). Tämän jälkeen on kansainvälistä maantieliikennettä koskevia sopimuksia tehty Ranskan kanssa (SopS 23/68, täydennetty noottien vaihdolla, SopS 40/69), Unkarin kanssa (SopS 26/68), Romanian kanssa (SopS 55/68), Neuvostoliiton kanssa (SopS 19/69), Belgian kanssa (SopS 10/69), Puolan kanssa (SopS 18/70, täydennetty noottien vaihdolla SopS 10/71), Bulgarian kanssa (SopS 59/70), Tshekkoslovakian kanssa (SopS 61/70) sekä Alankomaiden kanssa (SopS 47/71). Myöskin Italian kanssa on päästy yksimielisyyteen sopimustekstistä, jonka luonnos on vahvistettu.

Alussa mainittu vuonna 1958 tehty Pohjoismaiden välinen tiekuljetussopimus oli ollut voimassa lähes 10 vuotta, ennen kuin sen katsottiin eräiltä osin vanhentuneen ja kaipaavan nykyaikaistamista. Tässä tarkoituksessa Norjan kulkulaitosministeriö kutsui vuoden 1967 joulukuussa Suomen, Ruotsin ja Tanskan vastavien ministeriöiden edustajat neuvottelemaan sopimuksen uudistamisesta ja yksinkertaistamisesta. Keskustelujen, joita käytiin vuorotellen kussakin maassa, tuloksena syntyi uusi maanteitse tapahtuvaa henkilö- ja tavarankuljetusta koskeva sopimus, joka allekirjoitettiin Oslolla 3 päivänä toukokuuta 1971.

Vuoden 1958 tiekuljetussopimuksen määräyksillä luotiin jo edellytykset Pohjoismaiden välisen vapaan henkilö- ja tavaraliikenteen ke-

hitykselle. Linja-autoliikennettä koskevat yhteinäiset pohjoismaiset määräykset ovat olleet omiaan edistämään myöskin kansainvälistä matkailua. Vuoden 1971 maantiekuljetussopimus antaa entistä selväpiirteisemmät puitteet linja-autoliikenteen kehittämiseksi sopimusvaltioiden kesken. Liikenneministeriön tieliikenneosasto, joka vuoden 1969 alusta lähtien on pitänyt tilastoa eri maihin tapahtuneesta liikenteestä, on linja-autoliikenteen osalta todennut rajanylityskertoja vuonna 1970 olleen yhteensä 14 352. Kun Vaalimaan kautta kulkeva liikenne sekä suorat lauttayhteydet Saksaan jätetään huomioon ottamatta, on muita eli siis Pohjoismaiden välisestä liikenteestä aiheutuneita rajanylityksiä sanottuna vuonna 10 132. Tämä on 65 % linja-autoliikenteen rajanylityskertojen koko määrästä.

Kuorma-autoilla tapahtuvassa liikenteessä ovat tavarakuljetukset lisääntyneet kansainvälisen kaupan kehityksen ja rakennemuutosten mukana. Kun kuorma-autojen rajanylityskertoja vuonna 1970 oli kaikkiaan 79 826 liikenneministeriön tilaston mukaan, oli Pohjoismaihin suuntautuneen liikenteen osuus tästä 68 330 rajanylitystä, mikä osoittaa että liikenteen suunta kuorma-autoilla tapahtuvan tavarankuljetuksen osaltakin on ollut suurimmaksi osaksi Pohjoismaihin.

Pohjoismaiden välillä tapahtuvaa maantieliikennettä koskevan uuden sopimuksen sisältö on pääkohdiltaan seuraava. Sopimuksen 1 artiklan mukaan sopimus koskee henkilökuljetuksia moottoriajoneuvoilla ja tavarakuljetuksia perävaunullisilla ja perävaununuttomilla moottoriajoneuvoilla sopimusvaltioon ja sopimusvaltiosta toiseen. Liikenteenharjoittaja, joka rekisteröintivaltiossa on oikeutettu suorittamaan sopimuksen 1 artiklassa tarkoitettuja